

Sygn. akt II KZ 36/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **D.K.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 16 listopada 2017 r.,

zażalenia obrońcy skazanego,

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 29 sierpnia 2017 r., sygn. akt X Ka (...),

w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku

**p o s t a n a w i a:**

**utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.**

### UZASADNIENIE

Wskazany wyżej postanowieniem, Sąd Okręgowy odmówił uwzględnienia wniosku obrońcy skazanego D.K. w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku z dnia 16 grudnia 2016 r., w sprawie o sygn. akt X Ka (...).

Zażalenie na to postanowienie wniósł obrońca skazanego podnosząc zarzut naruszenia art. 126 § 1 k.p.k.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zażalenie nie jest zasadne, a wniosek w nim zawarty nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż skarżący nie wykazał, aby zaskarżone postanowienie posiadało jakiekolwiek wady natury faktycznej lub prawnej.

Odnosząc się do zarzutu skarżącego należy wskazać, że prawidłowo Sąd Okręgowy przyjął, że uprawnienia obrońcy dotyczące składania wniosku o

przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, nie można w tej sprawie odrywać od uprawnienia samego oskarżonego, którego obrońca reprezentuje. Skazany, wobec którego zapadł wyrok sądu odwoławczego w dniu 16 grudnia 2016 r., nie dotrzymał natomiast terminu zawitego wynikającego z art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k., a z wnioskiem o przywrócenie terminu wystąpił dopiero w dniu 26 maja 2017 r. Wobec utrzymania w mocy przez Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2017 r., sygn. II KZ 23/17, postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 czerwca 2017 r., wydanego w trybie art. 126 § 1 k.p.k., o odmowie uwzględnienia wniosku skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia 16 grudnia 2016 r., uprawnienie skazanego w tym przedmiocie wygasło.

Stwierdzić natomiast należy, że ma rację skarżący, iż wyznaczenie go obrońcą z urzędu w dniu 6 lipca 2017 r. było całkowicie bezcelowe, gdyż w takim układzie procesowym nie mógł on podjąć żadnych działań, które doprowadziłyby do wniesienia kasacji w tej sprawie. Taka decyzja Sądu Okręgowego wynikała prawdopodobnie z niezapoznania się z aktami sprawy, w tym z postanowieniem tego samego Sądu z dnia 22 czerwca 2017 r. i naraziła obrońcę na wykonanie określonej pracy, która i tak nie mogła przynieść pożądaných efektów, a Skarb Państwa na koszty związane z wyznaczeniem obrońcy z urzędu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak wyżej.

as